

Totaal 2

Marcel van Roosmalen bij Meulenhoff:

Het is nooit leuk als je tegen een boom rijdt

Ik ben (s)normaal

Geen brug te ver

Je moet opschrijven dat hier niets gebeurt

Het zijn de kleine dingen die het doen

Mijn legendarische moeder overleeft alles

Totaal

Totaal 2

Met Eva Hoeke:

Als het maar niet op ons lijkt

Marcel van Roosmalen

TOTAAL 2

Zijn beste columns

MEULENHOF

Deze uitgave is tot stand gekomen met medewerking van Van Grunsven Creative Management, zie ook: www.vangrunsvencm.com

ISBN 978-90-290-9439-9

ISBN 978-94-023-1610-0 (e-book)

NUR 320

Auteursfoto: © Martin Dijkstra/Lumen Photo

Omslagontwerp: Bloemendaal en Dekkers

Vormgeving binnenwerk: Steven Boland

Alle in deze bundel opgenomen columns zijn eerder verschenen in *nrc.next* of *NRC*. De radio- en televisiecolumns zijn afkomstig van de YouTube-kanalen van *Vandaag Inside*, NOS Sport en NPO Radio 1.

© 2023 Marcel van Roosmalen en Meulenhoff Boekerij bv, Amsterdam
Alle rechten voorbehouden

De uitgever heeft ernaar gestreefd alle rechten van derden te regelen volgens de wettelijke bepalingen. Degenen die desondanks menen zekere rechten te kunnen doen gelden, kunnen contact opnemen met Meulenhoff Boekerij bv, Amsterdam.

Niets uit deze uitgave mag openbaar worden gemaakt door middel van druk, fotokopie, internet of op welke andere wijze ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

Inhoud

Ik stop omdat Ab Klink het wil (11) • Hertog is ziek (12) • Grote neus, geverfd haar (15) • ‘Een konijn, majesteit’ (17) • Rita Verdonk, FC Utrecht-supporter (18) • Een klein fysiek gebrek geen enkel bezwaar (20) • Ik ging niet (21) • Wat als Catherine Keyl was ontploft? (23) • Paard of een brommer? (24) • Keuken Meubels Welkom (26) • Anne Frank Huis (28) • Pedofiel begint vaak als dierenbeul (29) • Joop Zoetemelk (31) • Een mens, een vriend: Eddy Wally (33) • Henny Huisman (34) • Onze ME’ers (36) • Versleten borsten (37) • Appeltaart in de plee (39) • Ik tekende alles, zo’n type ben ik wel (40) • Eens Fortuynist, altijd Fortuynist! (42) • Speciaalbier voor honden, alcoholvrij (44) • My way (45) • Maria & Jozef (47) • Voetballende dochter (48) • Of dit een dieptepunt was? (50) • Hamburger hawaiï zonder ananas (52) • Vitesse en Derek Ogilvie (53) • Hansie–Hansie wilde best meewerken (55) • Bewust naar Auschwitz (56) • Joep Schreuder (58) • 120-jarig jubileum (60) • Purrel Fränkel (61) • André Kuipers: ver weg, maar toch te dichtbij (63) • Generatiekloof (65) • De Oer(ol)mens (67) • Ze kiezen altijd voor de kat (69) • Gezinsleven (70) • Vierdaagse gekte (72) • Voetbalste-wards (74) • Gewone mensen (76) • HHH (78) • Salinero (80) • Open-luchtmuseum (81) • Ronald Plasterk, collectant (83) • Vegetarische slager (84) • *Lingo* met politici (86) • Mevrouw Van Lieshout (87) • Gordon (89) • Justice for Diesel (90) • Het ouderlijk huis (92) • Piet van Dijk (93) • Vrienden op Facebook (95) • ‘Gecontroleerd’ (97) • Wij houden van Wilfried Bony, hij niet van ons (98) • Een stukje beeldvorming (100) • Uitwaaien (102) • Toen de ellende begon (104) • Ik ben (s)normaal (106) • *Fight Club* (107) • Maasbert Schouten (109) • Straatcoach (111) • Amb-tenaren (113) • Cavia’s (115) • Gordon (2) (116) • Prinses Laurentien (118) • PEC Zwolle–Heerenveen (120) • Majesteit heeft zich even teruggetrok-ken (121) • Je wilt wel meedoen, maar je bent kansloos (123) • Absolut Vodka (125) • Almere, een echte Melba toast-stad (127) • *Happinez* (128)

• Duurzaam onderwijs (130) • Negentig kilo zero tolerance (132) • Ha-
 zisme (133) • Nul vrienden (135) • Eerlijk zijn over een kuthuis (136) •
 Eric van Tijn, liedjesmaker (138) • Heropening Rijksmuseum (140) •
 Drie verrassingen (141) • Een absolute schrijversdroom (143) • Gehan-
 dicapt in de Efteling (144) • Bezorgde moeder (146) • Handelaars in
 welbevinden (147) • Dan kende ik God nog niet (149) • Turkse toestan-
 den (150) • Een clubje in Turkije (152) • De cultuurscout (153) • Boeg-
 beeld (155) • Henk Lubberding (156) • Sorry-zegger (158) • Renault Clio
 (159) • Eenzaam (160) • Zomerfeesten (162) • Zand erover (163) • De
 Hollandse bocht (165) • Ongevraagd kledingadvies (166) • Hete zomer
 (168) • De *Esta*-vrouw (169) • Afghanen (171) • Amok (172) • Ruiken als
 Dion Graus (174) • Je geld of je leven (175) • Moreel appèl (177) • Geer
 & Goor in de bijstand (178) • Pure Markt (180) • Humor om te lachen
 (181) • Schaatsjournalistiek (183) • Prijsvechters (185) • Syriërs waaien
 niet (186) • Vergeten (188) • Over kutboeken in kutbuurten (190) • Pedo-
 slager (191) • VUT (193) • Opdringerige Roemeense levende standbeel-
 den (194) • Jaap, onze hoop, Scheffer (196) • Punt uit (197) • Discrimi-
 natie (199) • Piet is lief, Piet is lief, ja... Piet is lief (200) • Wilde wijven
 (202) • Eenheid in verscheidenheid (203) • Off the record van de dijk
 vallen (205) • Mijn moeder houdt niet van te laat komen, ze komt liever
 te vroeg (206) • *Wout* (208) • Bel BN'ers (209) • Een ander hoofd (211) •
 IDFA-volk (213) • Operatie (214) • Yoghurt Loei Lekker (216) • Dijken
 (217) • De journalistieke insteek (219) • Glazen huis (221) • Kerstmis
 (222) • 'Kwertje werme' (224) • Vriend in nood (225) • Weer een slecht
 stuk (227) • Oren (228) • Puro Koffie (230) • Zaalprijs gewonnen, pipo
 (231) • Nieuwjaarsreceptie (233) • Taxiritje (234) • Ja, piemel (236) • Een
 schitterend beroep (238) • Spookhuis (240) • Kinderhand van een Er-
 nummer is snel gevuld (241) • Getallen (243) • Mijn moeder: geen com-
 mentaar (244) • De achterkant van het gelijk (246) • Het systeem (248)
 • Een zoon als Wolter Kroes (249) • Georgische humor (251) • Kut-
 douchegordijn (252) • Leuke dingen zeggen, stomme dingen doen (254)
 • En toen belde dus mijn moeder van 82 (256) • De vette lach (257) • De
 Slag om Arnhem, elk jaar weer (259) • De Arnhemmer is Primark (260)
 • Gewoon verdriet (262) • Straks viel er meer uit (263) • Kerstdiner
 (265) • Dood gewaand (266) • Mooie productie (268) • Prima hand-
 schoenen (270) • Hij doet het toch maar (271) • Zeikerds, betweters en

bemoeials (273) • Kunstzinnig plan (274) • Ronselen (276) • Luidruchtig
 genegeerd (277) • Peter van Straaten (279) • Hoe is de opkomst? (280) •
 De Brilljante Schaar (282) • Bijzondere mensen (283) • Kraakheldere
 vrouw (285) • Daar was hij dan weer, mijn vader (286) • Herinneringen
 (288) • Het asielzoekerscentrum (289) • Met de kennis van nu (291) •
 Vreemde aan de deur (292) • Wachten (294) • Wilderswil (295) • Borst-
 voeding (297) • Vloeibaar goud (298) • Ze had veel gekkere dingen ge-
 zien (300) • Gewoon gigantisch gewoon (301) • Nieuwe ervaringen (303)
 • Fotografen (304) • Een zwarte voet (306) • Terug naar Velp (307) •
 Sterven voor je gezin (309) • Blijven bellen (310) • IJzeren logica (312) •
 Schaalvergroting (313) • Benen (315) • Onder geamputeerden (316) •
 Oud-collega (318) • Weer Kerstmis (319) • Antislip (321) • Jan Siebe-
 link, aandachtstrekker (322) • Hans van den Broek (324) • Soms lekker
 gepijpt (325) • Leuke papa's (327) • Velp, het meest roze dorp van Ne-
 derland (328) • Smakkelijk (330) • Vaderdag (331) • Darmkrampjes (333)
 • Snuit-aan-snuut (334) • Proppen (336) • Mooi feest (337) • Warm (339)
 • De Hypotheker (340) • Grootouders (342) • Niets gek (343) • Aller-
 zielen (345) • Deze tijd (346) • Voortand (348) • Getikt (349) • Telefoon
 (351) • Notaris (352) • Gourmetten met kerst (354) • Hoofdprijs (355) •
 Heb je er nog een beetje zin in? (357) • Van de trap gevallen (359) • De
 rode knop (360) • Weer iets doms (362) • Nasigeur (363) • Gewist (365)
 • De belletjetrekker (366) • Moederdag (368) • Zwembad (369) • Fri-
 tuurvet (370) • *Sternstunde* (372) • Omgekeerd (373) • Wormenezen
 (375) • Kinderfeestjes (376) • Kinderverjaardag (378) • Trap (379) •
 Klachten (381) • 86 (382) • Heen en weer (384) • Worstenbrood (385) •
 Klaas Gubbels (387) • Senseo-koffiepads (388) • Schaatsinflatie (390) •
 Haas (391) • Pasen 2018 (393) • Lielingszus (395) • Moederdag 1980
 (396) • Non-nieuws (398) • Hai Chang Hai (399) • Voorland Velp (401)
 • We leven nog (402) • Onnodige geluiden (404) • Zenuwachtig (405) •
 Bloemkool uitverkocht (407) • Hollandse pot (408) • Geld en geluk (410)
 • Mijn beurt (411) • Oudermishandeling (413) • Jan Dijk lul (414) • Inge-
 sneeuwd (416) • Loempia (418) • Kaft (419) • Briefjes (421) • Sleutel
 (423) • Moeder en boek (424) • Normaal (426) • Kartonnen foto (428) •
Koffietijd (429) • Herhaling (431) • Grijs jas (433) • Willy de bij (435) •
 Dode muis (436) • Asbest (438) • Hitteplan (439) • Alzheimer (441) •
 Niet druk maken (443) • Patroon (444) • Nieuw slot (446) • Varkensboer

met kippenvel (448) • Mirakels (449) • Norovirus (451) • Velp (453) •
 Neem nooit je moeder in huis (454) • Chin. Ind. Rest. The Blue Lotus
 (456) • Indische rijsttafel, 23 euro per persoon (457) • Haar huis moet
 leeg (459) • Groene knop indrukken (461) • Ontruiming (462) • Diplo-
 ma's (464) • Dak eraf (466) • Schaamte (467) • Knakworst (469) • Alsje-
 blijft geen boek (470) • Besmetting (472) • Achter de linies (474) • Sterf-
 huizen (475) • Zwaai-zwaai (477) • De corona (478) • Heerlijke tijd (480)
 • Levenslust (481) • Hekken (483) • Leven en dood (484) • Belverpleeg-
 kundige (486) • Contactpunten (488) • Klaproos (489) • Smeerkaas (491)
 • Arnold Karskens maakt van niets iets (492) • Schone lei (494) • Mijn
 legendarische moeder (495) • Een tasje van drie eurocent (497) • Ver-
 schrikkelijke vleesberg (498) • Augustus, winterstop, mei (500) • *De*
Gelderlander is erger (501) • Schuldgevoel (503) • Verhuisschuit (504) •
 Snor (506) • Bakkersknecht eerste graad (507) • Overdracht (509) •
 Prettig gezelschap (510) • Opa Ben (512) • Dag van bezinning (513) •
 Kuil met ratten (515) • In cohort gestopt (516) • Hoofdverdachte (518) •
 Sint-Maarten (519) • Afzeggen (521) • Wegkwijnen (523) • Vrouwen
 voor Vrijheid (524) • Lockdown in Presikhaaf (526) • Och, hij fietst
 (527) • Dus dus dus (529) • Levend uitroepteken (530) • 3 vragen aan
 (532) • Willem Engel (534) • Plaatsen waar je niet graag vandaan komt
 (535) • Cacaolucht (537) • Iedereen behalve ik (538) • *Linda's Winter-*
maand (540) • Gewoon verwijderd (541) • Liegen als Rutte (543) • Aan
 ons ligt het niet (545) • De hele dag corona (546) • Kuchscherm (548) •
 Nog drie weken (549) • Niersteenaanval (551) • Typisch Duits (553) •
 Eerlijk dorp (554) • Urine (556) • Sywert, steen in onze schoen (557) •
 Grootkruis (559) • Gouden uurtje (560) • Tussentijd (562) • Ronald en
 Frank de Boer (563) • Een gedwongen uitstap bij station Sloterdijk
 (565) • Simon Kjaer, held (566) • Misschien zijn ze verdronken (568) •
 Zender, geen ontvanger (570) • Alexander Klöpping weet alles (571) •
 Nakakelen (573) • *Jouw vrouw, mijn vrouw* (574) • Middelbeers (576) •
 Liefde voor Arnhem (577) • Niet drammerig (579) • Jan Terlouw (580)
 • Overlevingsles (582) • Collectief geheugen (583) • Relativeren (585) •
 Ongemak (586) • Ongemak (2) (588) • Kadaver (590) • Park Biljoen (591)
 • Champignonsoep (593) • Scannen (594) • Essentieel (596) • Onver-
 moebare man (597) • Aanwaaien (599) • De meest wrede straf (600) •
 Goedspraaks (602) • Ik haat wintersporters (603) • In quarantaine (605)

• Roel van Velzen (606) • Een middelvinger voor China (608) • Zeven vinkjes (609) • Frits Barend over dickpics (611) • Een niet-speciale dag (612) • Nieuw geluid (614) • Eerste goede daad (615) • In huispakken winkelen in Zaandam (617) • Russische toestanden (618) • Naar het noorden (620) • Romanpersonage (621) • Meivakantie (623) • De ruimte in (624) • Vergiftigd (626) • Ik blij normaal (627) • Eigenbelang (629) • Een beetje blij kijken (630) • Alles hetzelfde (632) • Putje (633) • Artiest (635) • Bloemen voor Caroline (636) • Vleesland (638) • Schrale tijden (639) • Henk Staghouwer (641) • Marleen Pelle, jubilaris (642) • Arm Groningen (644) • Gekkere dingen (645) • Herhalingen (647) • Eten en vergeten (648) • Nationale kop van Jut (650) • Gerechtigheid (651) • Stropop (653) • Door de feiten heen praten (654) • Gi-ga-groen (656) • Cuijk, het Napels van Nederland (657) • Dement zijn we allemaal (659) • Onwil (660) • Beter dan normaal (662) • Slecht fietsende vrouwen (663) • Ro(o)smalen (665) • Stilstaand water (667) • Lando Markhorst (668) • BN'er-haat (670) • Een kerk vol dampende streekgenoten (672) • Blender (674) • Rommel? Daar houden kopers niet van (675) • Liggen en wachten tot de cultuur voorbij is (677) • Argentinië (678) • Trots op cacao-luchten (680) • Wat een ambtenaar! (681) • Nul stress (683) • Bestreden eenzaamheid (684) • Casselerrib (686) • Vertrapt gras (687) • Brinta (689) • Mirjam Bikker (690) • Gewoon Davos (692) • Paula van Roosmalen-Brekelmans (693) • The Elephant Song (695) • Hoed af (696) • Het hoefde niet meer (698) • Reportage-element (699) • Vrij spel (701) • Sweet Caroline (702) • Angela de Jong, gezinstherapeut (704) • Tijs van den Brink doet Velp (705)

Radio- en televisiecolumnns

via een QR-code

Buitenspel, *Vandaag Inside* (707) • Roepende in de woestijn, *Voetbal Inside* (715) • Korte Corner, *NOS Studio Sport* (717) • Druktemakers, NPO Radio 1 (739)

Ik stop omdat Ab Klink het wil

27 juni 2008

Al jaren neem ik me met oud en nieuw voor te stoppen met roken. Het lukte nooit.

Binnenkort ga ik óf minder naar het café, óf ik stop met roken.

In de buurtkroeg lag tot voor kort een lijst, waarop je handtekening kon zetten. Tegen het rookverbod in de horeca. En tegen de minister want dat is een lul. ‘Als ze ons dit ook nog afpakken wat blijft er dan over?’ had iemand er met stift boven gezet.

Tja, dat wist ik ook niet.

Ik heb wel getekend. De barkeepster over de minister: ‘Die heeft zelf nooit gerookt.’

Ik heb CDA-minister Klink van Volksgezondheid één keer ontmoet. Bij een of ander congres. Hij hield daar een toespraak die ‘10 jaar Wet op ZON en Preventieprogramma’ heette. Hij had een eivormig hoofd, waarop een bril stond en hij droeg een roze stropdas. Na afloop gaf ik hem een hand.

Ik kreeg een hand terug, maar hij wilde alleen praten over ‘Zorg Onderzoek Nederland’.

Het werd een kort gesprek.

Ik haastte me naar een binnenplaats, waar je mocht roken. Ik rookte er drie achter elkaar en ik hoopte dat hij het vanachter het glas zou zien.

Een daad stellen. Laten zien: kijk Ab, we gaan gewoon door!

Er kwam een meneer naar buiten. Een medicus ook. Hij vroeg of ik mijn peukjes niet op de grond wilde gooien. Dat gaf geen fris gezicht. En de binnenplaats was geen rookzone.

Ik vroeg wat hij van het rookverbod vond.

‘Goed,’ zei hij. ‘Omdat verbieden werkt.’ Hij gooide er ook nog een spreekwoord tegenaan. ‘Zachte heelmeesters maken stinkende wonden’.

Na het roken ging ik weer naar binnen. Niemand had me gemist. Mijn gerook buiten was opgevallen, maar had totaal geen indruk ge-

maakt. Het had eerder iets bevestigd. Iets ongezonds. Ab Klink nipte van een glas jus d'orange. Hij wilde niet over roken praten. Hij voerde al een leuk gesprek over 'Zorg Onderzoek Nederland'.

Bij de laatste stoppoging heb ik op advies alles wat met roken te maken heeft in een vuilniszak gestopt. Sindsdien heb ik geen asbakken meer en stop ik mijn shagjes in kopjes. Of ik druk ze uit op borden. Een gore gewoonte, die ik zo veel mogelijk tot mijn eigen huis probeer te beperken. Tijdens Duitsland-Turkije nam ik van de opwinding een slok thee. Daar dreven twee shagjes in. Kwestie van het verkeerde kopje kiezen.

Met dit soort gedrag kun je maar beter stoppen.

Al jaren maak ik met oud en nieuw hetzelfde lijstje: stoppen met roken/minder naar het café/gezonder leven. Het lukte nooit.

Wat wel lukte was: niet meer roken op het werk (ontslag genomen)/niet meer roken in de trein (verboden)/niet meer roken tijdens etentjes (vaak verboden)/en niet meer roken bij mensen thuis (bijna overal verboden).

'Omdat verbieden werkt.' Die zin laat me niet meer los. Binnenkort ga ik of minder naar het café of ik stop met roken. Allebei goed. Het is aftellen tot 1 juli. Dan begint het gezonde leven. Dat kan ik namelijk niet zelf. Daar heb ik zo'n lul als Ab Klink voor nodig.

Hertog is ziek

8 oktober 2009

Voor aanvang van de thuiswedstrijd van Vitesse tegen Sparta, afgelopen weekeinde, had stadionspeaker Theo van Baal 'een trieste mede-

deling'. 'Vanwege een levensbedreigende schimmelinfectie zal Hertog vandaag niet vliegen.'

Voor de meeste supporters was het geen nieuws, ze hadden het al gelezen op de site van de voetbalclub. Daar was Hertog, de Afrikaanse vechtarend, in het rijtje geblesseerde spelers opgenomen.

Het idee van de arend kwam vorige zomer van technisch directeur Marc van Hintum. Hij was naar een wedstrijd van het Portugese Benfica geweest. Daar had voorafgaand aan de wedstrijd een roofvogel door het stadion gecirkeld. Was dat ook niet iets voor Vitesse? Iedereen binnen de club was enthousiast, de commerciële mensen voorop.

De afdeling Voorlichting van Vitesse maakte in die zomer bekend dat er sprake was van een spectaculaire aankoop, die pas een kwartier voor aanvang van het eerste competitieduel bekend werd gemaakt. Een hint: het was een beest.

Op een boerderij in Lunteren werd het geheim verzorgd door het echtpaar Gerard en Bettine van den Brink. 'Dit is 'm dan,' zei Gerard. De nieuwste aankoop van Vitesse zat in een nest naast de koffietafel op het erf: een Afrikaanse vechtarend. 'Over een half jaar is-ie een meter hoog. Hij houdt van kippenvlees, barbecuevlees en shoarma.'

Het was de bedoeling dat de vogel voor de aftrap bij thuiswedstrijden een rondje door stadion GelreDome zou vliegen. Naast het nest stond een cassette recorder waaruit stadiongeluiden kwamen. Kon-ie vast wennen.

Werken met vogels is niet zonder gevaar; ze hadden Gerard een oog uitgepikt. 'Maar dat was geen Afrikaanse vechtarend,' zei de verzorger. 'Die zijn veel sterker. Ze kunnen een zebra pakken. Ik heb die Van Hintum daarvoor gewaarschuwd, want die hing me iets te enthousiast met z'n snuit boven het nest.'

Kosten noch moeite werden gespaard om 'de aankoop' groots te presenteren aan de achterban. Op internet verschenen mysterieuze filmpjes met hoofdrollen voor Van Hintum en de toenmalige trainer Hans Westerhof. 'Het zou fantastisch zijn als hij komt,' zei de technisch directeur, die zijn lachen amper kon houden.

Al snel lekte uit dat het om een vogel ging. Dat viel niet goed. De filmpjes werden vervangen door een open brief van algemeen directeur Paul van der Kraan, waarin hij probeerde uit te leggen waarom

Vitesse een vogel had gekocht. ‘In tegenstelling tot de meeste spelers is dit wel een aankoop die nog jaren bij de club blijft [...] De arend wordt heel groot! En daarin schuilt de symboliek van deze aankoop. Kracht en sterkte van de vogel moeten straks synoniem zijn voor de kracht en sterkte van het elftal [...] Het dier moet groeien, de club moet groeien en de band tussen club en supporters moet groeien. Vitesse gaat met deze vogel meegroeien.’

De ontvangst van ‘De Vogel’ viel mee. Aangekondigde fluitconcerten bleven uit en er hing maar één negatief spandoek: GEEN VOGELS, MAAR VOETBAL. De vogel kreeg de naam Hertog. Een kwartier voor aanvang van een thuisduel klonk voortaan een speciaal gecomponeerd deuntje door het stadion en vogeltrainer Gerard van den Brink en zijn vrouw marcheerden met de Afrikaanse vechtarend het veld op. Gerard liep dan naar het doel waarachter de Vitesse-aanhanger zat, haalde een kipfilet tevoorschijn en zwaaide ermee boven het hoofd.

Bettine liet vanaf de andere kant van het veld het beest los. De bedoeling was dat de vogel naar Gerard vloog. Dat ging op wat uitzonderingen na goed.

Binnen korte tijd verwierven Hertog en zijn trainer een cultstatus. Bij de fanshop in stadion GelreDome werd de sleutelhanger met een foto van Hertog het meest verkochte item. De verkoper van de fanshop: ‘Er is echt geen speler van ons die bij die aantallen in de buurt komt.’

De club, overdonderd door het onverwachte succes, overspeelde haar hand. In plaats van een ‘voetbalfoto’ kwam er een afbeelding van Hertog op de nieuwe seizoenkaart en marketingman Ronnie Groenewold verzond Het Hertogdom, een site waar supporters tegen betaling club- en vogelnieuws konden kopen. Een deel van de aanhang kwam in opstand. Ze wilden voetbal zien en hingen een spandoek op met de tekst RONNIE STERF.

En nu is Hertog ziek.

‘Hij krijgt medicijnen, sondevoeding en zit aan het infuus. Gelukkig is Hertog in goede handen bij de beste specialisten. Maar feit blijft dat Hertog het zwaar heeft,’ staat op de site. Zijn toestand is stabiel.

Hoewel Hertog een van zijn succesvolste aankopen is, verhinderde Van Hintum dat vogeltrainer Van den Brink voorafgaand aan het duel met Sparta een emotionele toespraak in de middencirkel hield. Van den

Brink wilde de supporters bedanken voor de steun en alle schalen rauw vlees.

Na twee jaar kwam de technisch directeur tot het inzicht dat het bij Vitesse alleen om voetbal draait.

Grote neus, geverfd haar

31 januari 2011

Nadat er was gebeld met correspondentie Nicole le Fever in Caïro, nam het *NOS Journaal* een kijkje in grillroom Ramses in Soesterberg. We zagen een pizzabakker die met een grote stok een pizza in een houtoven stopte. De verslaggever van dienst zei: ‘Ook vandaag worden er pizza’s en broodjes shoarma bereid, maar de aandacht is ergens anders...’

Ze zaten er naar CNN te kijken, zo te zien de hele tijd met een Egyptische en een Nederlandse vlag in de handen. Ze maakten zich grote zorgen en hoopten dat het goed afliep allemaal, begrijpelijk.

Ik was een keer in Egypte, nog niet zo lang geleden, in een hotel in de vorm van een croissant. Tot goede gesprekken met Egyptenaren was het in die week niet gekomen. Eigenlijk probeerden we ze een beetje te ontlopen – wat best moeilijk was, we waren tenslotte in Egypte – want ze zaten de hele tijd achter ons aan met hun spulletjes: handgemaakte kameeltjes, kettingen, tapijten, plastic geweren, met alles eigenlijk. En dan ook nog de hele tijd ‘allemachtig prachtig achtentachtig’ en ‘tuut-tuut-tuut, groetjes van Ruud’ roepen.

Er hing daar in de lobby van dat hotel ook een enorm portret van Mubarak. Grote neus, geverfd haar, wallen onder de ogen, niet direct

iemand met een warme uitstraling. Eronder, op een zuil, een vaas met bloemen.

Maar goed, nu was daar dus een revolutie gaande. Om de stemming te peilen naar Egyptisch eetcafé El Amier aan de Van Woustraat in Amsterdam. Ik was de zaak duizenden keren voorbijgewandeld, maar er nog nooit binnen geweest.

Eetcafé was een heel groot woord. Je kon er waterpijp roken, thee-drinken en als je wilde haalden ze een portie shoarma voor je bij de frietzaak verderop. De eigenaar, een vrolijke krullenbol in een joggingbroek vol vlekken, keek naar de televisie, die op een Arabische zender stond.

Zijn broer – ook eigenaar – waste glazen. In de zaak hing een blauwe walm van al die waterpijpen. Op het beeldscherm de rellen. Het wachten was op de toespraak van Mubarak. Een toespraak waar de aanwezige Egyptenaren nou niet echt gespannen naar uitkeken. Ze dronken thee, rookten waterpijp en speelden backgammon; business as usual.

De thee kwam. In het glas dreef een blaadje munt en onderin zat een berg suiker. ‘Hij blijft,’ zei de eigenaar over Mubarak. ‘Hij is sterke baas. Hij heeft alles al gepakt, hij zit vol.’

Hij legde uit dat politici in Egypte in de eerste plaats aan zichzelf dachten, pas als ze genoeg hadden, dachten ze aan het volk. Na dertig jaar zat Mubarak ‘vol’: hij had genoeg. Het zou stom zijn om hem juist nu in te ruilen voor een ander.

Die hele revolutie was ‘een Egyptisch probleempje’, dat het best met Egyptische logica kon worden bestreden. ‘Mubarak moet weg en blijven.’

'Een konijn, majesteit'

1 februari 2011

Koningin Beatrix was jarig, ze vierde het zoals gebruikelijk in huiselijke kring. De feestelijkheden op televisie begonnen in het programma *Ochtendspits* van Wakker Nederland. In beeld verscheen de tekst DRIEWERF HOEZEE, zodat meteen duidelijk was hoe ze daar over het koningshuis dachten. Vaste gast Frits Huffnagel en royaltyverslaggever Pieter Klein Beernink van *De Telegraaf* bespraken het nieuws vanaf een bankstel. Ervoor een blok hout, waarop een theepot stond. De strekking van het gesprek: de vorstin was dan wel 73 jaar oud, maar ze kon nog jaren mee, want ze deed het hartstikke goed. En leuk dat de oproep van de Bond van Oranjeverenigingen om de dag te beginnen met het spelen van het Wilhelmus door veel regionale omroepen was opgevolgd. Frits Huffnagel voegde eraan toe dat ze het volkslied niet vaak genoeg konden spelen.

Het *NOS Journaal* had beelden geschoten bij de ingang van Huis ten Bosch aan de Bezuidenhoutseweg in Den Haag. Het was er weer een komen en gaan geweest van mensen die pakketjes, kaarten en bloemen kwamen afgeven. Een man in regenjas overhandigde een enorm boeket witte rozen aan de dienstdoende marechaussee, een envelop met een felicitatiebrief in de mond. Nadat hij alles had afgegeven zei hij: 'En als je d'r ziet, feliciteer 'r dan van mij!'

Vorige week zag ik de koningin zelf in actie. Ze opende de Nationale Kleindierenshow Nederland, een evenement waar sierduiven, cavia's, konijnen en kleine knagers aan het publiek worden getoond. Het was een thuiswedstrijd. Kleindierliefhebbers waren bijzonder Oranjegezind. Ze juichten en klaptten als de vorstin passeerde. Koningin Beatrix liep met een bosje bloemen in de hand door de hal, een glimlach op het gezicht. Ze stond langere tijd stil bij een wel heel kleine pony, keek naar een mevrouw die haar cavia föhnde en sprak met de eigenaar van een konijn dat vanwege overvloedige beharing eigenlijk niet meer als zodanig te herkennen was. De baas van het beest verklaarde later dat de

koningin hem had gevraagd naar wat voor dier ze nou eigenlijk stond te kijken, mijns inziens een terechte vraag.

‘Een konijn, majesteit,’ had hij geantwoord. Hij had eraan toegevoegd dat er van de vacht later een trui zou worden gebreid.

De koningin had het voor kennisgeving aangenomen en was doorgelopen naar een stapel van pakken caviavoer.

Fans van het koningshuis zien er gewoon uit. Ze föhnen hun cavia, breien truien van konijnen, brengen cadeautjes naar het paleis en het liefst luisteren ze de hele dag naar het Wilhelmus.

Rita Verdonk, FC Utrecht-supporter

2 februari 2011

In het jongste nummer van het tijdschrift *NUsport* poseert Rita Verdonk met een shirt van FC Utrecht. Ze had zich er speciaal voor opge maakt, ze wilde goed overkomen, want er zaten nogal wat voetbalsupporters in haar achterban.

Politici hangen graag de voetbalsupporter uit. Ex-PvdA-leider Wouter Bos schuift graag aan bij het programma *Voetbal International* en zelf zag ik Hilbrand Nawijn ooit bij een wedstrijd van ADO Den Haag met een geelgroene sjaal om, een dom gezicht.

Rita was een echte FC Utrecht-supporter. Ze hield van ‘harde werkers’ als Utrecht-spits Frank Demouge, een vroeg kalende stormram. In *NUsport* roemde ze de sfeer bij de thuiswedstrijden in stadion Galgenwaard. ‘Opzweepende liederen, iedereen die opstaat en klapt. Op zulke momenten giert er een hoop adrenaline door mijn lichaam.’

De gedachten gingen terug naar een jaar of drie geleden, toen ze zichzelf en haar beweging Trots Op Nederland in de Passenger Terminal in Amsterdam presenteerde aan het Nederlandse volk. Daar gingen ze allemaal staan en klappen toen zij het podium op kwam lopen. Op krukken vanwege een driedubbele spierscheuring. Ze las tien velletjes papier voor en die gingen allemaal over ‘aanpassen’ en ‘integratie’. Ze stond hoog in de peilingen en kondigde aan dat alles anders werd zodra zij ‘aan de knoppen ging draaien’. Na afloop sprak ik haar kort. Het was een bizar gesprek. Het ging over ‘boerenkool met worst’, haar lievelingseten. Over integratie zei ze: ‘Iedereen moet zich aanpassen. Als wij naar Tunesië gaan, laten we de string ook in de koffer.’

Het laatste nieuws rond Rita was dat haar partij niet deelnam aan de verkiezingen voor de Provinciale Staten. Op haar eigen website was een filmpje te zien. Fascinerende beelden van Rita in een verlaten congrescentrum en Rita in haar winterjas, zoekend naar haar auto op het parkeerterrein. Het ging nog steeds hartstikke goed met haar beweging. Ze sprak over een bijeenkomst met wel honderdvijftig actieve ‘Trotsers’, in de marge bezig met de wederopbouw van ons land. Ze sloeg eventjes een verkiezinkje over om ‘de basis te verbreden’, maar geen zorgen, bij de volgende verkiezingen was ze er weer helemaal.

Tot die tijd is ze te bewonderen op de tribunes van stadion Galgenwaard, waar ze met een FC Utrecht-sjaal om de nek tussen de gewone, hardwerkende mensen zit en na afloop in de businessclub een borrel drinkt. FC Utrecht, een club met ambities, maar we weten allemaal dat ze nooit kampioen worden.

Een klein fysiek gebrek geen enkel bezwaar

3 februari 2011

Ik was in Arnhem, mijn lievelingsstad. Een cd gekocht bij De Waaghals, de leukste platenzaak van Nederland. Daarna voor een broodje naar La Place in de v&d, geen aanrader. De aandacht werd getrokken door drie particuliere beveiligers, een tafel verderop.

Wie of wat ze die dag aan het beveiligen waren, bleef onduidelijk, maar een van de drie was tijdens de werkzaamheden door scholieren bekogeld met proppen papier. Hij was ook nog eens uitgescholden voor 'dikke', in zijn geval een voor de hand liggend scheldwoord.

Het was niet de eerste keer geweest en hij had de achtervolging ingezet. Op de stoep voor het Rembrandt Theater aan het Velperplein had hij een van de daders, een Turks jongetje van een jaar of veertien, te pakken gekregen. Die had eerst 'een draai om de oren' gehad en daarna was de politie gebeld. Ze hadden 'm afgevoerd naar het politiebureau.

De beveiligers nam een hap van zijn broodje en zei met volle mond: 'Ik neem aan dat ze 'm daar nu aan het verhoren zijn en dat de namen van de andere daders er inmiddels uit zijn gepeuterd.'

Je mag ze natuurlijk niet allemaal over één kam scheren, maar er zitten er nogal wat tussen bij wie een steekje loszit. De functie-eisen voor beveiligers kende ik niet, maar aan de heren aan het tafeltje te zien was een klein gebrek geen enkel bezwaar.

Het was lang geleden dat ik was uitgescholden en proppen papier waren er na de middelbare school nooit meer naar me gegooid. Ik kon me voorstellen dat zoiets niet leuk was onder werktijd, zeker niet als je druk bezig was met beveiligen. Dan kon je natuurlijk overkoken.

Dat bedacht ik allemaal, terwijl ik mijn broodje filet americain at. Er groeide iets van begrip en juist toen gebeurde het. Een jongen en

een meisje kwamen binnen. Ze gingen aan een tafeltje zitten, de jongen onderuitgezakt. Tussen hen in een shake van aardbeien en yoghurt.

Niets aan de hand.

Vanuit het niets klonk nogal dwingend de stem van een van de beveiligers.

‘Ga eens rechtop zitten!’

De jongen vroeg zich af waarom dat moest.

‘Omdat ik het zeg!’ antwoordde de beveiligers.

Harm Brouwer, procureur-generaal van het Openbaar Ministerie, gaf een interview op Radio 1. Als het aan hem lag, kregen particuliere beveiligers meer bevoegdheden. Hij dacht daarbij onder andere aan handboeien en een wapenstok.

Ik ging niet

4 februari 2011

Frits Barend was te gast in het Parool Theater in Amsterdam, wat gezien de recente ontwikkelingen in de voetbalwereld – Gullit naar Tsjetsjenië om maar eens iets te noemen – interessant kon zijn voor een stukje.

Ik ging niet.

De avond ervoor was Frits namelijk al te gast bij *Paauw & Witteman* om ons bij te praten over de laatste voetbaltransfers. Ik weet niet hoe jullie erin zitten, maar twee keer Frits Barend in een week is mij te veel. Ik ben nog van de generatie van de dagelijkse talkshow *Barend & Van Dorp*, waarschijnlijk heb ik toen een overdosis gehad. Bij *Paauw & Witteman* trapte hij af met de mededeling dat hij had gehuild tijdens de

première van de film *Sonny Boy*, hoewel van 1947 geeft Frits je graag het gevoel dat die hele Tweede Wereldoorlog eigenlijk om hem draaide.

Tijdens het wk van 2006 reisde ik voor *Nieuwe Revu* naar Duitsland om een stukje te schrijven over de laatste uitzendingen van *Barend & Van Dorp*. Na drie dagen hangen in het dorp Titisee had Frits eindelijk tijd.

Hij zat op een klapstoel in een weiland.

Op zijn hoofd een donkere zonnebril.

Hij zuchtte diep en vroeg: ‘Wat is nou eigenlijk je insteek?’

Ik had geen idee.

Frits: ‘Dat straal je ook uit.’

Ik: ‘Dat zal wel.’

Frits: ‘Ja, dat straal je uit.’

Ik: ‘Ik voel me niet echt welkom...’

Frits werd boos. ‘Ik vind het ongelooflijk onbeschoft wat je nu doet. Onbeschoft en onbeleefd. Respectloos. Echt schandaal!’

Het interview duurde zo nog een half uur en na afloop rookte ik een half pakje sigaretten achter elkaar op.

Een paar maanden geleden was er een open dag van de Johan Cruyff Foundation in het Olympisch Stadion. Hoofdgast was Johan Cruyff, die na afloop van de openingshandeling voor het hoofdpodium werd omsingeld door Frits en zijn toen nog zwangere dochter Barbara. Frits sloeg een arm om de nek van Johan en drukte de mond tegen zijn oor. Ze moesten wat van hem, dat was duidelijk. Het ongemakkelijke gezicht van Johan Cruyff, die geen kant meer op kon, bleef hangen. Je begon te begrijpen waarom hij in Barcelona woont, want als vriend had je het ook niet makkelijk. Voor je het weet staat hij te spreken op je begrafenis. Het overkwam André Hazes in een volle Amsterdam ArenA.

Bij *Paauw & Witteman* meldde Frits dat de transfer van Bas Dost van Heerenveen naar Ajax niet doorging. Oud nieuws, dat een uur eerder al uitgebreid was besproken in het programma van Johan Derksen – geen vriend – op een andere zender. Voor hem op tafel lag zijn BlackBerry, waarin 3600 vrienden zaten. Er werd niet gebeld, dat stelde enorm gerust.

Wat als Catherine Keyl was ontploft?

1 augustus 2011

Kelimbouts, vrouwenlaarzen gemaakt van oude tapijten uit Marokko, ik had me er nooit zo in verdiept. Zaterdag zat ik er per ongeluk middenin, in deze trend. De Stadskantine in Amsterdam, een plek waar je normaal prima kunt werken, zat vol opgewonden vrouwen – veel met vriendinnen, een enkeling met een zichtbaar balende vriend.

In de kelder was een sale, een volgens de aanwezige vrouwen ‘uniek’ gebeuren.

Theo Panzer, een op Ibiza woonachtige Duitser van 68, zat in de kelimbouts, en was de avond ervoor halsoverkop met tweehonderd paar laarzen naar Amsterdam gereden. Theo leek me een vriendelijke man en ik vond Panzer een geweldige achternaam voor een Duitser.

Hij had de afgelopen 35 jaar met zijn handel op de hippiemarkt in Ibiza gestaan. Sinds Sylvie van der Vaart en Lieke van Lexmond, vrouwen die hem verder niets zeiden, kelimbouts droegen, liep het opeens geweldig. Hij liet me de laarzen zien.

Handgemaakt in Marokko, van oude tapijten dus.

Het hippe aspect ontging me.

De nutteloze zaterdag werd afgesloten op de IKEA-bank voor de televisie. Al zappend belandde ik bij Geschiedenis24, een goeiige kwezel keek met Catherine Keyl terug op ‘zestig jaar televisie’.

We zagen de Catherine van 1981 met een enorme uilenbril wijdbeens in een verlaten straat van Belfast, Noord-Ierland. Er was daar toen een burgeroorlog, maar in beeld gebeurde niets. Goede televisie: verslaggever in verlaten straat die constateert dat het rustig is.

‘Later besef je pas dat je toen je leven hebt geriskeerd,’ zei Catherine. ‘In het hotel hoorden we bommen ontploffen.’ En verder viel het haar op dat ze zich toen, als oorlogsverslaggever, helemaal niet op-

maakte. Voor de kijker was dat wel zo makkelijk: ze zag er nog precies hetzelfde uit als vroeger, want voor *Geschiedenis24* had ze zich wel met van alles onder gesmeerd.

De gedachten dwaalden af. Wat als Catherine wel was ontploft? Ik had dan in ieder geval minder buiten gespeeld. Als kind keek ik graag televisie, het liefst al in de middag. Dat plezier werd ergens halverwege de jaren tachtig vergald door Catherine Keyl die ons met haar verschrikkelijke *AVRO Service Salon* – het eerste en laatste middagprogramma met meer dan een miljoen kijkers – de straat op joeg.

Het ging over huisdieren, kapsels en truien en mijn moeder keek het iedere middag. Volgens Catherine was het ‘heel makkelijk’ om over dat programma met *dedain* te praten. We moesten beseffen dat het interviewen van ‘gewone mensen’ veel moeilijker was dan praten met een minister.

We zagen beelden.

Ze droeg een roze bril met hartjes.

Naast haar medepresentatrice Amanda Spoel, de zwarte haren in een wrong.

Amanda droeg kelimboots, dat was toen ook mode.

Paard of een brommer?

2 augustus 2011

De ME in Amsterdam – toevallig op oorlogssterkte vanwege de wedstrijd Ajax-FC Twente – arresteerde zaterdagavond 56 leden van motorclub Satudarah, die aan de biefstuk zaten bij Grill Restaurant Toon aan